Úterý 15. února 2022

P9_TA(2022)0017

Žádost o ochranu imunity Maria Borghezia

Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 15. února 2022 o žádosti o ochranu výsad a imunit, kterých požívá Mario Borghezio (2021/2159(IMM))

(2022/C 342/25)

Evropský parlament,

— s ohledem na žádost Maria Borghezia o ochranu svých výsad a imunit v souvislosti s trestním řízením probíhajícím u trestního soudu v Imperii (Itálie) pod referenčním číslem 4975/16 RGNR ze dne 13. listopadu 2018, která byla oznámena na plenárním zasedání dne 25. března 2019, kterou Mario Borghezio opět předložil dne 27. května 2021 a která byla dne 7. července 2021 postoupena Výboru pro právní záležitosti,

— poté, co Mario Borghezio dostal možnost vyjádřit se v souladu s čl. 9 odst. 6 jednacího řádu,

— s ohledem na články 8 a 9 protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie a na čl. 6 odst. 2 aktu ze dne 20. září 1976 o volbě členů Evropského parlamentu ve všeobecných a přímých volbách,

— s ohledem na rozsudky Soudního dvora Evropské unie ze dne 21. října 2008, 19. března 2010, 6. září 2011, 17. ledna 2013 a 19. prosince 2019 ([1]),

— s ohledem na čl. 5 odst. 2 a články 7 a 9 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti (A9-0015/2022),

A. vzhledem k tomu, že Mario Borghezio, který byl poslancem Evropského parlamentu do 2. července 2019, požádal o ochranu své poslanecké imunity v souvislosti s trestním řízením u trestního soudu v Imperii;

B. vzhledem k tomu, že Mario Borghezio měl údajně roztržku se zaměstnancem železniční společnosti, který mu nedovolil cestovat vlakem, protože neměl platnou jízdenku;

C. vzhledem k tomu, že Mario Borghezio při svém slyšení ve Výboru pro právní záležitosti neuvedl nic, co by svědčilo o tom, že se předmětná roztržka týkala vyjádření politického stanoviska bývalého poslance;

D. vzhledem k tomu, že se domnělý delikt netýká vyjadřování názorů či hlasování při výkonu mandátu poslance Evropského parlamentu ve smyslu článku 8 protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie;

E. vzhledem k tomu, že článek 9 protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie se vztahuje pouze na poslance Evropského parlamentu; vzhledem k tomu, že Mario Borghezio byl poslancem Evropského parlamentu do 2. července 2019; vzhledem k tomu, že ztráta postavení poslance Evropského parlamentu je spojená se ztrátou imunity, která je podle článku 9 protokolu č. 7 omezena na tento mandát ([2]);

F. vzhledem k tomu, že na jedné straně Evropský parlament nelze považovat za soud a že na straně druhé poslanec nemůže být v rámci řízení o zbavení imunity považován za „obžalovaného“ ([3]);

1. rozhodl, že neochrání výsady a imunity Maria Borghezia;

2. pověřuje svoji předsedkyni, aby ihned předala toto rozhodnutí a zprávu příslušného výboru příslušným orgánům Italské republiky a Mariu Borgheziovi.

([1]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 21. října 2008, Marra/De Gregorio a Clemente, C 200/07 a C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; rozsudek Tribunálu ze dne 19. března 2010, Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; rozsudek Soudního dvora ze dne 6. září 2011, Patriciello, C 163/10, ECLI: EU:C:2011:543; rozsudek Tribunálu ze dne 17. ledna 2013, Gollnisch/Parlament, T-346/11 a T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; rozsudek Soudního dvora ze dne 19. prosince 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

([2]) Rozsudek Tribunálu ve věci T-284/17, bod 28.

([3]) Rozsudek Tribunálu ze dne 30. dubna 2019, Briois v. Parlament, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.